

## PIEREN OF WORMEN STEKEN

door J.B. DREESEN

Een traditionele voorbereiding tot hun geliefkoosde hobby voor de lijnvissers (er zijn er zo'n 600.000 in België) is het pieren of wormen steken.

Gewoonlijk gebeurt dat met de spade, als een nevenprodukt van het spitten. Bij het omwerpen van de aarde wordt die met een spade even doorstoken en de pieren worden eruit gevist.

Met de mooie dagen die we einde februari - begin maart kenden kreeg ik de gelegenheid een andere methode te observeren.

Op de weilanden van de Hamilton hoeve was een man bezig met pieren te verzamelen. Dat gebeurde op de volgende wijze. Hij stak zijn riek (van de soort met brede tanden die ook kan gebruikt worden om te spitten) diep in de grond en klopte daarna met zachte slagen tegen de steel. Tot mijn verbazing kwamen, rond de plaats waar de riek in de grond stak, de pieren zomaar uit de grond gekropen, net alsof ze het signaal begrepen hadden. De man hoefde enkel maar de vetste exemplaren eruit te selecteren en in een emmer te gooien. Het kleine grut liet hij liggen en dat kroop even later terug in de grond. Hij verplaatste daarna zijn riek een veertigtal centimeter verder en herbegon hetzelfde spelletje dat prompt werd beantwoord met een stel pieren die uit de grond kwamen gekropen.

Op mijn naieve vraag wat hij daarmee deed vertelde hij me dat hij ze thuis, in een bak, bewaarde tot in de zomer. In de warmere periode zakt de waterspiegel van het grondwater en met hen de pieren en zijn ze moeilijker te exploiteren. Hij voedde de beestjes met koffiedik en slablaadjes. Hij mocht er wel niet teveel in een bak doen want dan verzuurde de grond en gingen ze dood.

Mijn volgende vraag was, hoe het kwam dat ze op zijn geklop reagerden door naar boven te komen. Dat had, volgens hem, te maken met de gelijkenis van die trillingen met die van de mol als hij zich, onderaards, voortverplaatst door zich een weg te boren. Aangezien de mol een verwoed consument is van regenwormen en deze diertjes dat blijken te weten, zorgen ze dat ze op tijd uit de voeten zijn. Normaal gebeurt het wormen steken volgens deze wijze in de maanden maart en april. Dit zijn zowat de natste maanden, waarbij de waterspiegel het dichtst bij de oppervlakte ligt en de temperatuur voldoende hoog is. De vroege lente van dit jaar was er de oorzaak van dat mijn zegsman reeds in februari aan het werk was.

Deze wijze van werken had hij van zijn vader geleerd, het was dus een vorm van overlevering. Uit een verdere navraag bij andere lijnvissers bleek dit een regelmatig gebruikte werkwijze te zijn in de lijnvisserswereld.

In elk geval de moeite om het even te noteren als een exponent van de volkskunde.

---

### SPILLIAERT

In "Paris-Match" van 17 mei 1990 verscheen een artikel over Léon SPILLIAERT.

Meteen een "collectors-item" bij voor de geïnteresseerden. Inhoudelijk komt het echter niet boven de klassieke gemeenplaatsen over deze kunstenaar uit.

Norbert HOSTYN